

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 23 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1968

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
12

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

- A.N. 260. Περί παρατάσεως ισχύος κινάκων έπιτυχόντων εις διαγωνισμούς προς πλήρωσιν θέσεων Δημοσίων Υπηρεσιών και Ν.Π.Δ.Δ. 1
- A.N. 261. Περί χρόνου ανακλήσεως παρανόμων Διοικητικών Πράξεων. 2
- A.N. 262. Περί κυρώσεως Πράξεων Υπουργικού Συμβουλίου άφαιρωσών εις ρύθμισιν όφειλών εκ δανειών προς σεισμόπλήκτους κλπ. 3
- A.N. 263. Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως τών διατάξεων περι δημοσίων κτημάτων. 4

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 260

Περί παρατάσεως ισχύος κινάκων έπιτυχόντων εις διαγωνισμούς προς πλήρωσιν θέσεων δημοσίων Υπηρεσιών και Ν.Π.Δ.Δ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει του Ήμετέρου Υπουργικού Συμβουλίου, άπεφασίσαμεν και διατάσσομεν:

"Άρθρον μόνον.

Ή έντός του 1967 λήξασα ισχύς τών κινάκων έπιτυχόντων εις διενεργηθέντας κατά τάς διατάξεις τών άρθρων 22 και 23 του Νόμου 1811)1951 διαγωνισμούς προς πλήρωσιν κενών όργανικών θέσεων Δημοσίων Υπηρεσιών και Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, παρατείνεται επί έν έτος από της λήξεώς της, της προς διορισμόν τών έπιτυχόντων άπαιτουμένης συνδρομής της έν άρθρω 16 του ως άνω Νόμου προϋποθέσεως, περι άνωτάτου όριου ηλικίας, λαμβανομένης ύπ' όψιν έν τώ χρόνω διενεργείας τών οικείων διαγωνισμών.

Ή ισχύς του παρόντος άρχεται από της δημοσιεύσεώς του εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Έν Αθήναις τή 18 Ιανουαρίου 1968

Έν Ονόματι του Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩ-Ι-ΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΣΤ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Ν. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΙΩΑΝ. ΡΟΔΙΝΟΣ-ΟΡΛΑΝΔΟΣ, ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΥΠΡΑΙΟΣ, ΠΑΥΛ. ΤΟΤΟΜΗΣ, ΑΛΕΞ. ΜΑΤΘΑΙΟΥ, ΕΥΣΤΑΘ. ΠΟΥΛΑΝΤΖΑΣ, ΑΘ. Ν. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ, ΣΠ. ΛΙΖΑΡΔΟΣ, Γ. ΓΕΩΡΓΑΚΕΛΟΣ, ΜΙΧ. ΣΙΔΕΡΑΤΟΣ.

Έθεωρήθη και έτέθη ή μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Έν Αθήναις τή 22 Ιανουαρίου 1968

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Κ. ΚΑΛΑΜΠΟΚΙΑΣ

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 261

Περί χρόνου ανακλήσεως παρανόμων Διοικητικών Πράξεων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει του Ήμετέρου Υπουργικού Συμβουλίου, άπεφασίσαμεν και διατάσσομεν:

"Άρθρον μόνον.

1. Άτομικαι διοικητικαι πράξεις, εκδοθεισαι κατά παράβασιν νόμου, ανακαλούνται υπό της Διοικήσεως έλευθέρως και άνευ οιασδήποτε διά τώ Δημόσιον συνεπείας, έντός εύλόγου από της εκδόσεως αυτών χρόνου.

Έπιφυλασσομένων τών ειδικώς, άλλως όριζουσών, διατάξεων της κειμένης νομοθεσίας, χρόνος, ήσων της δετίας τουλάχιστον από της εκδόσεως τών κατά τά άνω ανακλητέων πράξεων, έν ουδεμιά περιπτώσει δύναται νά θεωρηθή ως μή εύλογος προς ανάκλησιν, άνεξαρτήτως τυχόν κτήσεως υπό τρίτων βάσει αυτών οιουδήποτε δικαιώματος.

2. Αί διατάξεις του έδαφίου β' της προηγουμένης παραγράφου εφαρμόζονται και επί τών πρό της ισχύος του παρόν-

τος έκδοσειών κατά παράβασιν νόμου διοικητικῶν πράξεων καὶ τῶν τούτων ἀνακλητικῶν, ὡς καὶ τῶν κατ' ἤν ἐκκρεμοῦσιν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, αἰτήσεις ἀκυρώσεως.

Ἐμπράγματα ὅμως ἐπὶ κινητῶν δικαιώματα τρίτων, καλοπίστως κτηθέντα ἤδη ἐν τῷ χρόνῳ τῆς ἀνακλήσεως, θάξει τίτλου ἐρειδομένου ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν παρούσαν παράγραφον ἀνακαλουμένων διοικητικῶν πράξεων, δὲν ἀναιροῦνται.

3. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἰανουαρίου 1968

Ἐν Ὄνομαι τοῦ Βασιλέως

**Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩ-ΙΤΑΚΗΣ**

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΤ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Ν. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΙΩΑΝ. ΡΟΔΙΝΟΣ-ΟΡΛΑΝΔΟΣ, ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΤΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΥΠΡΑΙΟΣ, ΠΑΤΑ. ΤΟΤΟΜΗΣ, ΕΥΣΤΑΘ. ΠΟΥΛΑΝΤΖΑΣ, ΑΘ. Ν. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ, ΔΗΜ. ΠΟΥΛΕΑΣ, ΣΠ. ΛΙΖΑΡΔΟΣ, Γ. ΓΕΩΡΓΑΚΕΛΟΣ, ΜΙΧ. ΣΙΔΕΡΑΤΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ἰανουαρίου 1968

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Κ. ΚΑΛΑΜΠΟΚΙΑΣ

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 262

(3)

Περὶ κυρώσεως Πράξεων Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀφορωσῶν εἰς ρύθμισιν ὀφειλῶν ἐκ δανείων πρὸς σεισμοπλήκτους κλπ.

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον Πρῶτον.

Κυροῦνται καὶ ἔχουσι ἰσχὺν Νόμου ἀφ' ἧς ἐξεδόθησαν αἱ ὑπ' ἀριθ. 20)11.2.1960, 55)23.5.1962, 127)15.10.1962, 60)3.4.1963 καὶ 197)9.9.1966 Πράξεις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, δημοσιευθεῖσαι ἀντιστοίχως εἰς τὰ φύλλα 25)1960, 88)1962, 176)1962, 45)1963 καὶ 266)1966 τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (τεύχος Α') καὶ ἔχουσαι οὕτω :

1) Πράξις ὑπ' ἀριθ. 20 τῆς 11 Φεβρουαρίου 1960.

Περὶ παρατάσεως τῶν μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος συμβάσεων περὶ παρικήσ κρατικῆς ἀρωγῆς πρὸς τοὺς σεισμοπλήκτους κατοίκους Ἰονίων Νήσων.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Προτάσει τοῦ ἐπὶ τοῦ Οἰκισμοῦ Ὑπουργοῦ, ἀποφασίζει :

Ἐγκρίνει τὴν παράτασιν τῶν ληξασῶν τὴν 31.8.1958 καὶ 10.9.1958 συμβάσεων μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν ὑπὸ τῆς δευτέρας χορήγησιν, δυνάμει τῶν κειμένων διατάξεων, τῆς παρεχομένης κρατικῆς ἀρωγῆς πρὸς τοὺς ἐκ τῶν σεισμῶν πληγέντας κατοίκους τῶν σεισμοπλήκτων Ἰονίων Νήσων καὶ τῆς νήσου Θήρας, μέχρι τῆς χορηγήσεως καὶ τῶν ὑπολειπομένων δανείων πρὸς τοὺς δεκατημένους πρὸς τοῦτο νόμιμον τίτλον ἦτοι, πρακτικῶν τῶν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις Ἐπιτροπῶν ἀναγνωρίσεως τῶν δικαιούχων ἀρωγῆς, ἀνευ οὐδεμιᾶς προμηθείας ἢ οἰασδήποτε ἀμοιβῆς.

Ἐκδόσαν πρὸς τοῦτο τὴν ὑπ' ἀριθ. 20 παρούσαν πρᾶξιν του.

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Ἀντιπρόεδρος Ἡ Μέλη

1) Πράξις ὑπ' ἀριθ. 55 τῆς 23 Μαΐου 1962.

Περὶ τοῦ τρόπου ἐξοφλήσεως ὀφειλῶν πρὸς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν Ἑλλάδος ἐκ στεγαστικῶν δανείων χορηγηθέντων πρὸς σεισμοπλήκτους.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Λαθὼν ὑπ' ὄψιν :

α) Τὴν διάταξιν τῆς παραγράφου 9 τοῦ ἀρθροῦ πέμπτου τοῦ Ν. Δ. 3908)58.

β) Τὰς ὑπ' ἀριθ. 85)12.5.60 καὶ 129)26.7.60 προγενεστεράς Πράξεις, αὐτοῦ, δι' ὧν ἐρρυθμίσθη ὁ τρόπος ἐξοφλήσεως ὀφειλῶν πρὸς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν Ἑλλάδος (Α.Τ.Ε.) ἐκ στεγαστικῶν δανείων χορηγηθέντων πρὸς σεισμοπλήκτους ἐκ κεφαλαίων ἢ τῆ ἐγγυήσεϊ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου.

γ) Προφορικὴν εἰσήγησιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κατ' ἤν :

1) Ἐπιβάλλεται ἡ ἀνάκλησις τῶν ὡς ἄνω Πράξεων, ἐπὶ σκοπῷ παροχῆς πάσης δυνατῆς περαιτέρω διευκολύνσεως εἰς τοὺς σεισμοπλήκτους ὀφειλέτας, οἵτινες ἔτυχον στεγαστικῶν δανείων παρὰ τῆς Α.Τ.Ε., δυνάμει συμβάσεων ἀπὸ 15.6.1954 διὰ τοὺς γεωργοὺς Θεσσαλίας - Φθιώτιδος, 25.1955 διὰ τὰς Ἰονίους Νήσους, 8.7.1955 διὰ τὸν Βόλον Μαγνησίας καὶ Ἀστούς Θεσσαλίας, 11.9.1956 διὰ τὴν Θήραν καὶ 8.7.1957 διὰ τὴν Θεσσαλίαν καὶ

2) Ἐπιβάλλεται ὡσαύτως ὅπως, ὡς ἐκ τῆς ὑπαρχούσης παύσθητος αἰτίας, τὰ ληφθησόμενα μέτρα ἐπεκταθῶσι καὶ εἰς τοὺς παθόντας ἐκ δεομηθῶν κατοίκους διαφόρων περιφερειῶν, οἵτινες ἔτυχον στεγαστικῶν δανείων ὑπὸ τῆς Ἑθνικῆς Κτηματικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος (Ε.Κ.Τ.Ε.), ἐγγυήσει τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, δυνάμει τῶν ἀπὸ 19.12.53, 1.12.54, 18.1.55, 6.8.55, 18.6.57, 10.9.58, 29.4.59, 19.10.59, 9.1.60, 16.5.60, 31.5.60, 14.12.60, 16.6.61 συμβάσεων, ὡς καὶ ἐκ κεφαλαίων Δημοσίων Ἐπενδύσεων ἢ τοιούτων τοῦ Προϋπολογισμοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῆς Προνοίας, ἀποφασίζεϊ :

1. Ἐγκρίνομεν τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν ὀφειλετῶν ἐκ τόκων καὶ μέχρι 1 Ὀκτωβρίου 1962 δι' ἅπαντα τὰ περὶ ὧν ἡ παρούσα λοιπῶν ἐπιβαρύνσεων ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ τῶν Τραπεζῶν δάνεια, χορηγηθέντα ἐκ κεφαλαίων ἢ τῆ ἐγγυήσει τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ληξιπρόθεσμα ἢ μὴ.

2. Ἐγκρίνει τὴν πλήρη διαγραφὴν ὀφειλῶν ἐκ δανείων, ὧν τὸ προϊόν διατέθη ἐξ ὀλοκλήρου, συμφώνως πρὸς τὰς ὁδηγίας τῶν διαφόρων Τεχνικῶν Ἀρχῶν, δι' ἀποκατάστασιν ζημιῶν εἰς οἰκίας καταστραφείσας ἐξ ἐπιγενομένων σεισμῶν.

3. Περιορίζει κατὰ 40 ο)ο τὸ ἀρχικὸν κεφάλαιον τῶν περὶ ὧν ἡ παράγραφος 1 ὀφειλῶν, τὸ ἀπομένον δὲ ὑπόλοιπον ἐξ ἐξήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (60 ο)ο μειούμενον κατὰ τὰς τυχόν γενομένας καταβολὰς ἐναντι κεφαλαίου, τόκων, προσαυξήσεων κλπ. συνιστᾷ τὸ εἰσπρακτέον ὑπόλοιπον τῆς ὀφειλῆς

4. Αἱ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν προηγουμένων παραγράφων συνέπειαι θὰ βαρύνουν τὸν Κρατικὸν Προϋπολογισμόν.

5. Ἡ ἐξοφλήσις τῆς οὕτω διαμορφουμένης ὀφειλῆς θὰ συντελεσθῇ μέσῳ τῶν χορηγησασῶν τὰ δάνεια Τραπεζῶν, εἰς 20 ἔτη, διὰ καταβολῆς 40 ἐξαμηνιαίων δόσεων, τῆς πρώτης καταβλητέας τὴν 1 Ὀκτωβρίου 1962, τῆς δευτέρας τὴν 1ην Ἀπριλίου 1963 ἐντόκως πρὸς 2 ο)ο ἐτησίως κ.ο.κ.

Πᾶσα καθυστερουμένη δόσις θὰ ἐπιβαρύνεται μέχρις ἐξοφλήσεώς της, μὲ τόκον ὑπερπληθυσμῆς πρὸς 8 ο)ο ἐτησίως.

6. Μετὰ πάροδον ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς λήξεως ἐκάστης δόσεως, αἱ Τράπεζαι, ἐν ἀδυναμίᾳ εἰσπράξεως τῆς ὀφειλῆς ὑπὸ τῶν πρωτοφειλετῶν, θέλουσι προβαίνει εἰς τὴν βεβαίωσιν ταύτης εἰς τὰ ἀρμόδια Δημοσία Ταμεία πρὸς εἰσπραξίν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου κατὰ τὰ κεκανονισμένα καὶ ταυτοχρόνως, προκειμένου περὶ δανείων χορηγηθέντων ἐγγυήσει τοῦ Δημοσίου, εἰς εἰσπραξίν τῆς ὀφειλῆς εἰς θάρος τοῦ ἐγγυητοῦ, συμφώνως

πρός τὰς σχετικὰς συμβάσεις ἢ τὰς οἰκείας, περὶ ἐγγυήσεως, ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

7. Αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 15, 18 τοῦ Ν.Δ. 2933)54, 10 τοῦ Ν.Δ. 3391)55, 9 τοῦ Ν.Δ. 3625)56 καὶ 8 τῆς ὑπ' ἀριθ. 790)57 Π.Υ.Σ. ἐφαρμόζονται εἰς πᾶσαν περίπτωσιν καθ' ἣν εἰς τὰς ἀντιστοιχίαις σεισμοληκτοῦ περιφέρειας ἐχορηγήθησαν δάνεια εἰς μὴ δικαιούχα κατὰ Νόμον πρόσωπα.

8. Ἡ παροῦσα Πράξις ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τὰ τυχόν ἐφεξῆς ἐκ κεφαλαίων τοῦ Δημοσίου χορηγηθῆσόμενα δάνεια, δυνάμει τῶν προμηθευτικῶν συμβάσεων.

9. Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν ἀνατίθεται ἡ ρύθμισις α) τῶν σχέσεων μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ Τραπεζῶν μετὰ προηγουμένων ἀποφάσεων τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς.

β) τοῦ τρόπου ἐξοφλήσεως εἰς ἔαρος τοῦ Κρατικοῦ Προϋπολογισμοῦ τῶν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης προκυπτουσῶν ὑποχρεώσεων τοῦ Δημοσίου καὶ γ) παντὸς γενικοῦ ἢ ἐιδικοῦ θέματος ἀνακύπτοντος ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης.

10. Αἱ εἰσπράξεις ἔναντι τῶν ἐκ τῶν ἀνωτέρω χορηγηθέντων ἐκ κεφαλαίων τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου δανείων, μετὰ τὴν ἀραίρεισιν τῶν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης προκυφασῶν ἐπιβαρύνσεων τοῦ Κρατικοῦ Προϋπολογισμοῦ, θὰ διατίθενται διὰ τοῦ Προϋπολογισμοῦ Δημοσίων Ἐπενδύσεων πρὸς ὀλοκληρώσιν τοῦ στεγαστικοῦ προγράμματος τῆς χώρας.

11. Αἱ ὑπ' ἀριθ. 85)60 καὶ 129)60 Πράξεις ἡμῶν ἀνακαλοῦνται.

12. Ἡ παροῦσα κυρωθῆσεται νομοθετικῶς.

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Ἀντιπρόεδρος Τὰ Μέλη

III) Πράξις ὑπ' ἀριθ. 127 τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1962.

Περὶ ἐγκρίσεως ἀναστολῆς εἰσπράξεως τῶν ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν Ἀγροτικῆς καὶ Ἐθνικῆς Κτηματικῆς χορηγηθέντων δανείων πρὸς παθόντας ἐκ πολεμικῶν γεγονότων καὶ θεομηνιῶν.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Λαθὼν ὑπ' ὄψιν.

A) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 55)23.5.62 προγενεστέρην πρᾶξιν αὐτοῦ, δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 88)62 Φ.Ε.Κ. (τεύχος Α') «περὶ τρόπου ἐξοφλήσεως ὀφειλῶν ἐκ στεγαστικῶν δανείων κ.λπ.»

B) Προφορικὴν εἰσήγησιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθ' ἣν, λόγω τῆς μειωμένης ἐφετεινῆς γεωργικῆς παραγωγῆς καὶ ἰδίᾳ τοῦ ἐλαιολάδου ἧτις προβλέπεται νὰ ἀνέλθῃ εἰς τὸ τρίτον περίπου τῆς περυσινῆς καὶ τῆς ἐντεῦθεν σημαντικῆς μειώσεως τῶν εἰσοδημάτων τῶν παραγωγῶν καὶ τῆς ἀδυναμίας τούτων ἐξοφλήσεως, τῶν ἐκ τῶν ἐν λόγω δανείων, ὑποχρεώσεων τῶν ἐντὸς τῶν ταχθεῖσῶν προθεσμίων ἧτις ἀδυναμία προβάλλεται ἐντόμως ἐν τῷ ψήφισματι τοῦ ἐσχάτως ἐν Βόλῳ συνεληθόντος συνεδρίου ἐξ ἐκπροσώπων σεισμοληκτοῦ περιόχων τῆς Χώρας, ἐνδείκνυται ἡ μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1963 ἀναστολὴ εἰσπράξεως τῶν περὶ ὧν ἡ ἀνωτέρω πρᾶξις χρεῶν, ἀποφασιζέται:

1. Ἐγκρίνει τὴν μέχρι τοῦ τέλους τοῦ ἔτους 1963 ἀναστολὴν εἰσπράξεως τῶν ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν Ἀγροτικῆς (ΑΤΕ) καὶ Ἐθνικῆς Κτηματικῆς (ΕΚΤΕ) χορηγηθέντων ἐκ κεφαλαίων ἢ τῆ ἐγγυήσεως τοῦ Δημοσίου δανείων πρὸς παθόντας ἐκ πολεμικῶν γεγονότων καὶ θεομηνιῶν δι' ἀποκατάστασιν τῶν προκληθεισῶν εἰς τὰς κατοικίας τῶν ζημιῶν περὶ ὧν δανείων ἢ ὑπ' ἀριθ. 55)62 πρᾶξις αὐτοῦ.

2. Ὅρίζει ὅπως, ἡ καταβολὴ τῆς πρώτης δόσεως τῶν ἀνωτέρω δανείων, ὡς ταῦτα διεμορφώθησαν διὰ τῶν παραγρ. 2 καὶ 3 τῆς ὑπ' ἀριθ. 55)62 πρᾶξεως, ἐνεργηθῆ τὴν 2 Ἰανουαρίου 1964, τῆς δευτέρας δόσεως τὴν 1 Ἰουλίου 1964 κ.ο.κ.

3. Ἐγκρίνει τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν ὀφειλετῶν ἐκ τόκων καὶ λοιπῶν ἐπιβαρύνσεων ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν Τραπεζῶν μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1963, δι' ἅπαντα περὶ ὧν ἡ παροῦσα δάνεια.

4. Ἐγκρίνει τὴν ἐπέκτασιν τῆς διὰ τῆς παρούσης παρεχομένης ἀναστολῆς εἰσπράξεως καὶ ἐπὶ τῶν, ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς ὑπ' ἀριθ. 55)23.5.62 πρᾶξεως, αὐτοῦ, χορηγηθέντων καὶ ἐφεξῆς χορηγουμένων δανείων ἐν κεφαλαίων τῶν ἐν τῇ ἐν λόγω πρᾶξει ἀναφερομένων συμβάσεων ἐφ' ὅσον ἡ ἐναρξίς τῆς ἐξυπηρετήσεως τῶν δανείων τούτων ἐπιπίπτει συμβατικῶς εἰς τὸ μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1963 χρονικὸν διάστημα.

5. Ὅρίζει ὅπως, κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης καὶ μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1963, καθ' ὃ τὰ δάνεια τελοῦν ὑπὸ ἀναστολὴν εἰσπράξεως, πύσιση οἰαδήποτε ἐπιβαρύνσεως τοῦ Δημοσίου ἐκ δικαιωμάτων προμηθείας τῶν Τραπεζῶν Ἀγροτικῆς καὶ Ἐθνικῆς Κτηματικῆς.

Αἱ ἐν λόγω Τράπεζαι δικαιοῦνται ἐφ' ἅπαξ προμηθείας ἐξ 1.50)ο μόνον ἐπὶ τοῦ ὕψους τῶν νέων χορηγήσεων περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος.

6. Ἐγκρίνει τὴν ὑπαγωγὴν εἰς τὰς διατάξεις τῆς ὑπ' ἀριθ. 55)62 πρᾶξεως αὐτοῦ, τῶν δανείων τῶν χορηγηθέντων ἐκ κεφαλαίων τῆς ἀπὸ 2 Σεπτεμβρίου 1953 συμβάσεως μεταξὺ Δημοσίου καὶ ΕΚΤΕ, ἀντὶ τῆς ἀπὸ 1 Δεκεμβρίου 1954 τει-αύτης, διαγραφουμένης ὡς ἀφορώσης ἐπαγγελματικὰ δάνεια καὶ ὡς ἐκ τούτου ὑπαγομένης εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 56)62 ἐτέραν πρᾶξιν αὐτοῦ.

Ἡ παροῦσα κυρωθῆσεται νομοθετικῶς μερίμνη τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Ἀντιπρόεδρος Τὰ Μέλη
IV) Πράξις ὑπ' ἀριθ. 60, τῆς 3ης Ἀπριλίου 1963.

Περὶ ἀντικατάστασεως τῆς παραγράφου 5 τῆς ὑπ' ἀριθ. 127)13.10.62 Πρᾶξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Λαθὼν ὑπ' ὄψιν:

1) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 127)1962 πρᾶξιν αὐτοῦ καὶ εἰδικώτερον τὴν παράγραφον 5 αὐτῆς, καθ' ἣν, διὰ τοῦ πρώτου ἐδαφίου, παύει οἰαδήποτε ἐπιβαρύνσεως τοῦ Δημοσίου ἐκ δικαιωμάτων προμηθείας τῶν Τραπεζῶν Ἀγροτικῆς καὶ Ἐθνικῆς Κτηματικῆς, κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀναστολῆς εἰσπράξεως τῶν, περὶ ὧν ἡ πρᾶξις, στεγαστικῶν δανείων, διὰ δὲ τοῦ δευτέρου ἐδαφίου ἀναγνωρίζεται ὑπὲρ τῶν Τραπεζῶν ἐφ' ἅπαξ προμηθεία 1.50)ο, μόνον ἐπὶ τοῦ ὕψους τῶν νέων χορηγήσεων.

2) Τὸ ὑπ' ἀριθ. 332)12)4.2.1963 ἔγγραφο τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τὸ προσηρητημένον αὐτῷ ἀπὸ 25.1.1963 Πογκτικὸν τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς συσταθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Γ70702)1962 ἀποφάσεως αὐτοῦ, ἐκδοθείσης κατ' ἐξουσιοδότησιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 110)8.5.1962 ἡμοίας τῆς ἐξ Ὑπουργῶν Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀποφασιζέται:

Ἐγκρίνει τὴν ἀντικατάστασιν τῆς παραγράφου 5 τῆς ὑπ' ἀριθ. 127)15.10.1962 πρᾶξεως αὐτοῦ, ἀφ' ἧς αὕτη ἰσχυρεν, ὡς ἀκολούθως:

«Ἡ προμηθεῖα τῆς Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης καὶ μέχρι 31.12.1963, καθ' ὃ τὰ δάνεια τελοῦν ὑπὸ ἀναστολὴν εἰσπράξεως, ὁρίζεται διὰ μὲν τὸ ποῶτον ἐξάμηνον εἰς 0.50)ο διὰ δὲ τὸν ὑπόλοιπον χρόνον εἰς 0.40)ο ἐξαμηνιαίως, ἐπὶ τοῦ ἀλήκτου, κεφαλαίου τοῦ κλάσματος τρίτου ἐξαμήνου λαμβανομένου εἰς πλήρεις μῆνας.

Ἡ προμηθεῖα τῆς Τραπεζῆς, διὰ τὰς ἐντὸς τοῦ χρόνου τῆς ἀναστολῆς εἰσπράξεως νέας χορηγήσεις, καθορίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν, διὰ τῶν ἀντιστοιχῶν συμβάσεων, προδλεπομένων.

Ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, παύσασθ ἀπὸ μακροῦ τὴν χορήγησιν παρομοίων στεγαστικῶν δανείων, δὲν διακαίουται προμηθείας κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀναστολῆς εἰσπράξεως τῶν χρεῶν».

Ἡ παροῦσα κυρωθῆσεται νομοθετικῶς μερίμνη τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ.

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Ἀντιπρόεδρος Τὰ Μέλη

Ν) Πράξεις υπ' αριθ. 197 τής 9 Σεπτεμβρίου 1966.

Περὶ ρυθμίσεως τῶν ἐκ στεγαστικῶν κ.λ.π. δανείων ὀφειλῶν σεισμοπλήκτων καὶ ἄλλων παθόντων ἐκ θεομηγιῶν.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Λαβὸν ὑπ' ὄψιν:

α) Τὴν διάταξιν τῆς παραγράφου 9 τοῦ ἄρθρου πέμπτου τοῦ Ν.Δ. 3908)1958 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ εἰσπραξέως δημοσίων ἐσόδων κ.λ.π.».

β) Τὴν ὑπ' αριθ. 55)12.5.1962 προγενεστέραν πρᾶξιν αὐτοῦ ὡς αὕτη ἐτροποποιήθη κ.λ.π.

γ) Προσφορικὴν εἰσήγησιν τῶν Ὑπουργῶν Συντονιστοῦ καὶ Οἰκονομικῶν περὶ τῆς ἀνάγκης ρυθμίσεως τῶν ἐκ στεγαστικῶν κ.λ.π. δανείων ὀφειλῶν σεισμοπλήκτων καὶ ἄλλων παθόντων ἐκ θεομηγιῶν, ἀποφασίζει:

Ἄρθρον 1.

Δάνεια χορηγηθέντα ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος βάσει συμβάσεων χρηματοδοτήσεων ὑπογραφεισῶν μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1964 μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν ὡς ἄνω Τραπεζῶν, ἐκ κεφαλαίων ἢ ἐγγυήσε: τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, εἰς παθόντας ἐκ σεισμῶν, πρὸς στεγαστικὴν αὐτῶν ἀποκατάστασιν διαγράφονται.

Εἰς τὴν διαγραφήν ταύτην ὑπάγονται καὶ αἱ καταβληθεῖσαι ἀρωγαὶ εἰς συμπλήρωσιν κεφαλαίων χορηγηθέντων ὑπὸ ξένων Κυβερνήσεων πρὸς στεγαστικὴν ἀποκατάστασιν σεισμοπλήκτων κατοίκων Κοινοτήτων Ἰονίων Νήσων, υἱοθετηθεισῶν ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων τούτων.

Προκειμένου περὶ στεγαστικῶν δανείων πρὸς σεισμοπλήκτους ἄτινα ὑπήχθησαν ἤδη εἰς τὴν ρύθμισιν τῆς ὑπ' αριθ. 55)1962 ἡμετέρας πρᾶξεως, ἢ, περὶ τῆς πρόκειται, διαγραφή καταλαμβάνει τὴν ἀπομείνασαν ὀφειλήν.

Ἄρθρον 2.

Καταβολαὶ γινόμεναι ὑπὸ τῶν ὀφειλετῶν, ἐναντι τῶν κατὰ τ' ἄνωτέρω διαγραφόμενων ὀφειλῶν τῶν, ἐπιστρέφονται κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν ἀτόκως τῇ αἰτήσε: τῶν δικαιούγων, ὑποβαλλομένη ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς παρουσίας καὶ βάσει ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου ἐξοφλητικῆς ἀποδείξεως αὐτῶν. Τὰ τοῦ τρόπου τῆς ἐπιστροφῆς τῶν ὡς ἄνω καταβολῶν παρὰ τῶν Δημοσίων Ταμείων ἢ τῶν Τραπεζῶν, θέλουσι ρυθμισθῆ δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 3.

1. Ἐξαιροῦνται τῆς περὶ τῆς τὸ ἄρθρον 1 διαγραφῆς, ὀφειλαὶ βεβαιωθείσαι μέχρι δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας παρὰ τοῖς Δημοσίοις Ταμείοις πρὸς εἰσπραξίν ὡς προερχόμεναι ἐκ δανείων χορηγηθέντων εἰς μὴ δικαιούμενα κατὰ τὰς ἰσχύουσας διατάξεις πρόσωπα ἢ ἐκ δανείων μὴ χρησιμοποιηθέντων διὰ τὸν σκοπὸν δι' ὃν ταῦτα ἐχορηγήθησαν.

2. Ἐπίσης ἐξαιροῦνται τῆς διαγραφῆς ὀφειλαὶ ἐκ στεγαστικῶν δανείων, χορηγηθέντων μέσω τῆς ΑΤΕ καὶ τῆς ΕΚΤΕ, πρὸς σεισμοπλήκτους, καθ' ὃ μέρος ἢ τοιαύτη στεγαστικὴ παροχή, ἐν τῷ συνόλῳ τῆς ὑπολογιζομένη, ὑπερέβη τὰ, ὑπὸ τῶν τεθεσπισμένων διατάξεων, καθοριζόμενα ὄρια στεγαστικῆς ἀρωγῆς. Κατὰ πᾶσαν ὁμοίως περίπτωσιν τὸ ἀπομείνον μετὰ τὴν διὰ τῆς παρουσίας ἐγκρινομένην διαγραφήν, ὑπόλοιπον, δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερον τοῦ ὅλου ποσοῦ τοῦ χρέους ὡς τοῦτο διμορφώθη διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ὑπ' αριθ. 55)1962 Π.Υ.Σ.

Εἰς τὸ ποσὸν δὲ τοῦτο περιορίζεται, ἢ, πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ ὅλου χρέους, ὑφισταμένη ὑποθήκη.

Τὸ οὕτω μὴ διαγραφόμενον ποσὸν ἐξοφλεῖται ἐντὸς δεκαετίας ἀτόκως εἰς εἴκοσιν ἐξμηνιαίας δόσεις, τῆς πρώτης καταβλητέας μετὰ πάροδον ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς παρουσίας. Ἐν περιπτώσει καθυστέρησεως ἢ ὀφειλῆ βαρύνεται μὲ τόκον ὑπερμερίας ἐξ 60)ο ἐτησίως.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἐξάλειψις τῶν ὑφισταμένων, πρὸς ἀσφάλειαν τῶν κατὰ τ' ἄνωτέρω διαγραφόμενων ὀφειλῶν ὑποθηκῶν ἢ ὁ περιορισμὸς αὐτῶν, εἰς τὸ ἀπομείνον, μετὰ τὴν κατ' ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης διαγραφῆς, χρέος, γίνεται ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ὑποθηκοφύλακος αἰτήσε: τοῦ ὀφειλέτου καὶ βάσει ἀτελοῦς ἐκδιδομένης βεβαιώσεως τῆς δανειστρίας Τραπεζῆς.

Τὰ δικαιώματα τῶν ἀκινήτων ὑποθηκοφύλακων, βαρύνοντα τοὺς ὀφειλέτας, ὀρίζονται παγίως διὰ μὲν τὴν ἐξάλειψιν εἰς δραχμὰς 15 καθ' ὑποθήκην, διὰ δὲ τὴν ἐκδοσιν πιστοποιητικοῦ ἐξάλειψεως εἰς δραχμ. 5.

Ἄρθρον 5.

1. Ἐν περιπτώσει μεταβιβάσεως τοῦ ἀκινήτου, ἐφ' οὗ ἢ πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ χορηγηθέντος καὶ ἤδη κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρουσίας διαγραφόμενου στεγαστικοῦ δανείου, ὑποθήκη, ἢ διαγραφή τῆς ὀφειλῆς ὠφελεῖ τὸν δανειολήπτην καὶ μόνον, ἐκτὸς ἐὰν ἐκ τοῦ οἰκείου συμβολαίου προκύπτῃ διάφορος βούλησις τῶν συμβληθέντων.

2. Αἱ ἐπὶ τῶν μεταβιβαζθέντων τούτων ἀκινήτων ἐγγεγραμμένα ὑποθήκαι ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ τῆς χορηγησάσης τὸ δάνειον Τραπεζῆς, μετατρέπονται ἀτελοῦς εἰς τοιαύτας ὑπὲρ τοῦ δανειολήπτη ἐπὶ τῇ αἰτήσε: αὐτοῦ πρὸς τὸν Πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν τῆς τοποθεσίας τοῦ ἀκινήτου δικάζοντα ἀνεκκλήτως κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρου 634 καὶ ἐπὶ τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας. Τὰ δικαιώματα τῶν ἀκινήτων Ὑποθηκοφύλακων διὰ τὴν τοιαύτην μετατροπὴν, βαρύνοντα τὸν ὠφελούμενον ὀρίζονται παγίως εἰς δραχμὰς 30 καθ' ὑποθήκην.

Ἄρθρον 6.

Ὄφειλαὶ πρὸς τὸ Δημοσίον κατοίκων σεισμοπλήκτων περιφερειῶν, προκύπτουσι ἐκ τῆς ὑπ' αὐτοῦ, χρεώσε: τῶν ἐν λόγῳ προσώπων, γενομένης κατεδάψεως καὶ ἀποκομιδῆς τῶν ερείπων τῶν οἰκιῶν τῶν, διαγράφονται.

Τυχὸν καταβληθέντα ἐκ τῆς προκειμένης αἰτίας ποσὰ δὲν ἀναζητοῦνται οὔτε συμψηφίζονται.

Ἄρθρον 7.

Ἐξουσιοδοτοῦνται οἱ Ὑπουργοὶ Συντονισμοῦ καὶ Οἰκονομικῶν, ὅπως δι' ἀποφάσεως τῶν, ἐκδιδομένης μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς:

α) Ρυθμίτωσι τοὺς ὅρους ὑφ' οὗς θέλει ἐξοφληθῆ ἢ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος διὰ τὰς γενομένας παρ' αὐτῆς χρηματοδοτήσεις, τῆς ἐξοφλήσεως κλιμακωδομένης εἰς τέσσαρας πὸλάχιστον ἐτησίας δόσεις.

β) Προσδιορίτωσι τὰς ἀπαιτήσεις τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἐκ τόκων, προμηθειῶν καὶ τυχόν λοιπῶν ἐξόδων, εἴτι δὲ ρυθμίτωσι τοὺς ὅρους ἐξοφλήσεως τούτων.

γ) Ρυθμίτωσι ζητήματα ἄτινα δυνατόν νὰ προκύψωσιν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἄρθρων 1 ἕως καὶ 6 τῆς παρουσίας.

Ἄρθρον 8.

Ὄφειλαὶ ἐκ δανείων χορηγηθέντων μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1964 ὑπὸ Τραπεζῶν ἐκ Κεφαλαίων ἢ ἐγγυήσε: τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου εἰς πληγέντας ἐκ θεομηγιῶν (κατολισθήσεων ἐδαφῶν, πλημμυρῶν, τυφῶνων κ.λ.π.) καὶ πολεμικῶν γεγονότων πρὸς στεγαστικὴν αὐτῶν ἀποκατάστασιν, ἐξοφλοῦνται ἀτόκως κατὰ τὰ ὀρισθιζόμενα διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ καὶ Οἰκονομικῶν, ἐφ' ἅπαξ ἐκδοθησομένης ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς παρουσίας, μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς.

Μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐν λόγῳ ἀποφάσεως ἀναστέλλεται ἢ εἰσπραξίς τῶν ὀφειλῶν τούτων.

Ὄφειλαὶ ἐκ τόκων καὶ λοιπῶν ἐπιβαρύνσεων τῶν, περὶ ὧν ὡς ἄνω δανείων, διαγράφονται. Αἱ ἐκ τῆς διαγραφῆς ταύτης συνέπειαι ὡς καὶ ἡ προμήθεια τῶν Τραπεζῶν θέλουσι βαρύνει τὸν προϋπολογισμὸν τῶν Ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 9.

Ὄφειλαὶ ἐμπόρων, ἐπαγγελματιῶν καὶ βιοτεχνῶν, παθόντων ἐκ πολεμικῶν γεγονότων ἢ θεομηγιῶν, προερχόμεναι ἐκ

δανείων χορηγηθέντων κατόπιν αποφάσεων της Νομισματικής Επιτροπής, θα ρυθμισθώσι δι' αποφάσεως των Υπουργών Συντονισμού και Οικονομικών εκδοθησομένης, μετά σύμφωνον γνώμη της Νομισματικής Επιτροπής. Εν τῇ αποφάσει αὐτῇ θα καθορίζεται ὁ χρόνος καὶ τρόπος ἐξοφλήσεως τῶν ἐν λόγῳ δανείων, ὁ τόκος, τὰ ἐκ προμηθειῶν δικαιώματα τῶν Τραπεζῶν ὡς καὶ πᾶσα σχετικὴ λεπτομέρεια. Μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐν λόγῳ αποφάσεως ἀναστέλλεται ἡ λήψις ἀναγκαστικῶν μέτρων κατὰ τῶν ὡς εἴρηται ὀφειλετῶν.

Ἄρθρον 10.

1. Ὄφειλαὶ ἐκ δανείων χορηγηθέντων ὑπὸ Τραπεζῶν τῇ ἐγγυήσει τοῦ Δημοσίου εἰς σεισμόπλήκτους πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἐπαγγελματικῆς αὐτῶν στέγης διαγράφονται, ἐφ' ὅσον:

α) Ἐξ ἐπιγενομένων σεισμῶν ἐπλήγη ἡ ἐπαγγελματικὴ τῶν στέγη, β) διατάχθη ἡ ἐγκατάλειψις τοῦ προσωρινοῦ ἐπαγγελματικοῦ στεγαστροῦ τῶν καὶ πρὸς ἀποκατάστασιν τῶν νέων ζημιῶν, διὰ τὴν πρώτην περίπτωσιν ἢ πρὸς ἀνέγερσιν μονίμου ἀντισεισμικῆς στέγης, διὰ τὴν δευτέραν, ἐχορηγήθη ἕτερον δάνειον, ὅπερ καὶ μόνον παραμένει ὡς ὀφειλὴ ρυθμιζομένη κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 9 τῆς παρούσης. Αἱ συνέπειαι τῆς διαγραφῆς θαρύνουν τὸν προϋπολογισμὸν τῶν Ἐξόδων τοῦ Υπουργείου Οἰκονομικῶν.

2. Ἡ ἀνωτέρω διάταξις ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τοὺς ὀφειλέτας τῆς κατηγορίας ταύτης, τοὺς μὴ λαβόντας δεύτερον δάνειον πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἐξ ἐπιγενομένων σεισμῶν πληγείσης ἐπαγγελματικῆς τῶν στέγης ἀλλ' ἐγκαταλείψαντας αὐτήν. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν θέλει ὀρισθῆ ὁ τρόπος ἀποδείξεως τῆς συνδρομῆς τῆς ἀνωτέρω προϋποθέσεως.

Ἄρθρον 11.

Εἰς τὸν Υπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ἀνατίθεται ἡ ρύθμισις παντὸς ἐτέρου θέματος ἀνακύπτοντος ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης.

Ἄρθρον 12.

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς της εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ παρῶσα κυρωθήσεται νομοθετικῶς μερίμνη τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Υπουργοῦ.

Ὁ Πρόεδρος

Τὰ Μέλη

Ἄρθρον δευτέρον.

Αἱ ἐν ἄρθροις 2 καὶ 8, τῆς κυρουμένης διὰ τοῦ παρόντος ὑπ' ἀριθ. 197)1966 Πράξεως Υπουργικοῦ Συμβουλίου, ὀρίζονται προθεσμίας, παρατείνονται μέχρι τέλους 1968.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἰανουαρίου 1968

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

**Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩ-Ι-ΤΑΚΗΣ**

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΣΤ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Ν. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΙΩΑΝ. ΡΟΛΙΝΟΣ-ΟΡΛΑΝΔΟΣ, ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΤΗΡΑΙΟΣ, ΠΑΤΑ. ΤΟΤΟΜΗΣ, ΑΛΕΞ. ΜΑΤΘΑΙΟΥ, ΕΥΣΤΑΘ. ΠΟΥΛΑΝΤΖΑΣ, ΑΘ. Ν. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ, ΙΟΥΛ. Μ. ΕΥΛΑΜΠΙΟΣ, ΣΠ. ΛΙΖΑΡΔΟΣ, Γ. ΓΕΩΡΓΑΚΕΛΟΣ, ΜΙΧ. ΣΙΔΕΡΑΤΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ἰανουαρίου 1968

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Κ. ΚΑΛΑΜΠΟΚΙΑΣ

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 263

(4)

Περί τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ δημοσίων κτημάτων.

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Υπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσασμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 22 καὶ 23 τοῦ Α. Ν. 1539)1938, ὡς νῦν ἰσχύουσιν, εἶναι ὅτι αὗται ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ κτημάτων ἀνηκόντων εἰς τὴν δημοσίαν περιουσίαν τοῦ Κράτους (κοινοχρήστων χώρων αἰγιαλοῦ, παραλίας, ὁδῶν κλπ.).

2. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ Α. Ν. 1539)1938 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«1. Ὁ αὐτογνωμόνως ἐπιλαμβανόμενος οἰουδήποτε δημοσίου κτήματος, εὐρισκομένου ἀναμφισβητήτως ὑπὸ τὴν κατοχὴν τοῦ Δημοσίου, τιμωρεῖται, διωκόμενος καὶ αὐτεπαγγέλτως, διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον ἕξ (6) μηνῶν, ἧς δὲν συγχωρεῖται ἡ μετατροπὴ, καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς, τοῦλάχιστον, ἑκατὸν χιλιάδων (100.000) δραχμῶν.

3. Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ Α. Ν. 2344)1940 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«2. Ὁ ἀνευ ἀδείας ἢ καθ' ὑπέρβασιν ταύτης ἢ καὶ ὁ δυνάμει ἀδείας, κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου ἐκδιδομένης, ἐπιφέρων ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ ἢ τῆς παραλίας, ἢ λοιπῶν χώρων οἰκωδήποτε μεταβολὴν διὰ κατασκευῆς ἢ τροποποιήσεως ἢ καταστροφῆς τῶν ἔργων ἢ τοῦ ἐδάφους διὰ λήψεως χώματος, λίθων ἢ ἄμμου ἢ ἄλλως πως, ἀδιάφορον ἂν ἐκ τούτου ἐπῆλθεν ἢ μὴ ζημία εἰς τὴν παραλίαν, αἰγιαλὸν ἢ λοιποὺς χώρους, τιμωρεῖται, διωκόμενος καὶ αὐτεπαγγέλτως, διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον ἕξ (6) μηνῶν, ἧς δὲν συγχωρεῖται καὶ ἡ μετατροπὴ καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς τοῦλάχιστον ἑκατὸν χιλιάδων (100.000) δραχμῶν».

Ἄρθρον 2.

1. Κατὰ τοῦ αὐτογνωμόνως ἐπιλαμβανόμενου οἰουδήποτε δημοσίου κτήματος συντάσσεται παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου Πρωτοκόλλον διοικητικῆς ἀποβολῆς, κοινοποιούμενον πρὸς τὸν καθ' οὗ ἀπευθύνεται.

2. Τὸ πρωτόκολλον διοικητικῆς ἀποβολῆς θεωρεῖται ὅτι ἀπεδέχθη ὁ καθ' οὗ ἀπευθύνεται, ὁμολογῶν τὴν ἐπὶ τοῦ ἐπιληφθέντος κτήματος κυριότητα τοῦ Δημοσίου, ἐὰν δὲν ἀσκήσῃ ἐμπροθέσμως ἀνακοπὴν.

3. Κατὰ τοῦ πρωτοκόλλου διοικητικῆς ἀποβολῆς ἐπιτρέπεται ἀσκήσις ἀνακοπῆς ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Εἰρηνοδίκου, ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας τριάκοντα (30) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως, μὴ παρατεινομένης.

Ἡ ἀσκήσις ἀνακοπῆς δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ὡς ἄνω Πρωτοκόλλου, αἰτῆσει ὅμως τοῦ ἀνακόπτοντος, δύναται ὁ Πρόεδρος Πρωτοδικῶν, διὰ πράξεως αὐτοῦ, νὰ διατάξῃ τὴν ἀναστολὴν τῆς ἐκτελέσεως μέχρις ἐκδόσεως τῆς ἐπὶ τῆς ἀνακοπῆς αποφάσεως.

Διὰ τὴν προδικασίαν καὶ τὴν ἐκδίκασιν τῆς ἀνακοπῆς τυγχάνουσιν ἐφαρμογῆς αἱ διατάξεις τοῦ Νόμου Β.Π. «περὶ προσωρινῶν μέτρων εἰς δίκας περὶ διακατοχῆς».

Ἀντίγραφον τῆς ἀνακοπῆς μετὰ κλήσεως πρὸς συζήτησιν κοινοποιεῖται εἰς τὸν ἀρμοδίον Οἰκονομικὸν Ἐφόρον ἐπὶ ποιῆσιν ἀκυρότητος τῆς ἀσκηθείσης ἀνακοπῆς.

Κατάθεσις παραβόλου ἢ ἐγγραφὴ τῆς ἀσκουμένης ἀνακοπῆς εἰς τὸ βιβλίον διεκδικήσεων δὲν ἀπαιτεῖται.

Τὸ βάρος τῆς ἀποδείξεως ὑπέχει ὁ ἀνακόπτων, μετὰ τῶν προσαγομένων δὲ ἀποδεικτικῶν μέσων συνεκτιμῶνται καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου διατιθέμενα στοιχεῖα.

Κατὰ τῆς αποφάσεως τοῦ Εἰρηνοδίκου ἐπιτρέπεται ἔφεσις ἐνώπιον τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν δικάζοντος κατὰ τὴν εἰδικὴν διαδικασίαν τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας (634 Π.Δ.) μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς παραπομπῆς εἰς τὸ Δικαστήριον.

Ἡ ἔφεσις ἀσκείται, κατὰ τὰς κοινὰς διατάξεις, ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας τοιάκοντα (30) ἡμερῶν, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως καὶ τῶν διατάξεων τῶν ἐδαφίων β' καὶ δ' τῆς παρούσης παραγράφου.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν οὐδὲν ἐνδίκον μέσον χωρεῖ.

Αἱ προθεσμίαι τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν παρεκτείνονται λόγῳ ἀποστάσεως.

Ἐπὶ κλήσεως πρὸς τὸ Δημόσιον τηροῦνται αἱ εἰδικαὶ πρὸς ἐμφάνισιν τούτου τασσόμεναι προθεσμίαι.

Ἡ κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐκδιδομένη ἀπόφασις δὲν παρακωλύει τὴν ἐπιδίωξιν τῶν ἐκατέρωθεν δικαιωμάτων κατὰ τὴν τακτικὴν διαδικασίαν, τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων μηδὲν ὀνισμένων ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου τούτου.

4. Πρωτόκολλον διοικητικῆς ἀποβολῆς συντάσσεται παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ κατὰ παντὸς αὐτογινώμενος ἐπιλαμβανόμενος οἰουδήποτε κτήματος ἀνήκοντος εἰς τὴν δημοσίαν περιουσίαν τοῦ Κράτους (κοινοχρήστων χώρων αἰγιαλοῦ, παραλίας, ὁδῶν κλπ.).

Ἄρθρον 3.

1. Πᾶς νομεὺς ἢ κάτοχος δημοσίου κτήματος, ἐκ τῶν τελοῦντων ὑπὸ τὴν διαχείρισιν τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, εἴτε ἔχων τίτλον εἴτε στερούμενος τοιοῦτου, πάντως ὅμως νεομόμενος ἢ κατέχων τὸ κτῆμα, ὑποχρεοῦται ὅπως, ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας δύο μηνῶν ἀρχομένης ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ὑποβάλῃ εἰς τὸν ἀρμοδίον Οἰκονομικὸν Ἐφόρον σχετικὴν δῆλωσιν, περιλαμβανούσαν μεταξὺ ἄλλων τὴν ἀκριβῆ θέσιν, τὰ ὄρια καὶ τὴν ἔκτασιν τοῦ κατεχομένου δημοσίου κτήματος, ὡς καὶ τὸν χρόνον τῆς ἐναρξέως τῆς ὑπὸ τοῦ δηλοῦντος ἢ τῶν δικαιωπαρῶν του νομῆς ἢ κατοχῆς τούτου.

Ὁ κατὰ τὸ προηγουμένον ἐδάφιον νομεὺς ἢ κάτοχος ὑποχρεοῦται ὅπως, μετὰ τῆς δηλώσεως, συνυποβάλῃ καὶ τοὺς συγχὸν τίτλους αὐτοῦ, βάσει τῶν ὁποίων νέμεται ἢ κατέχει τὸ Δημόσιον κτῆμα.

2. Πᾶς ὑπόχρεως, παραλείπων ὅπως ὑποβάλλῃ ἐμπροθέσμως τὴν ἐν τῷ α' ἐδαφίῳ τῆς προηγουμένης παραγράφου δῆλωσιν τιμωρεῖται διὰ ποινῆς φυλακίσεως τοὐλάχιστον ἕξ (6) μηνῶν, ἧς δὲν συγχωρεῖται ἢ μετατροπῆ, καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς τοὐλάχιστον ἑκατὸν χιλιάδων (100.000) δραχμῶν.

Ἄρθρον 4.

1. Πᾶς νομεὺς ἢ κάτοχος Δημοσίου κτήματος, ἀρμοδιότητος τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, εἴτε ἔχων τίτλον ἢ στερούμενος τοιοῦτον, δικαιούται ὅπως αἰτήσῃται, παρὰ τοῦ οἰκείου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου τὴν ἐξαγορὰν τούτου ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἕξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἐφ' ὅσον:

α) Προκειμένου μὲν περὶ ἀστικῶν ἀκινήτων,

1) Κατέχει τούτο ἀποδεδειγμένως πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1967.

2) Ἔχει ἀναγεῖραι ἐπ' αὐτοῦ πλήρη μόνιμον οἰκοδομήν, εἰς τὴν κατοικαί ἀποδεδειγμένως ἢ οἰκογενεῖά του ἢ χρησιμοποιοῖ ταύτην προσωπικῶς δι' ἐπαγγελματικῶς λόγους.

3) Δὲν εἶναι ὁμολογουμένως εὐπυρος. Τὸ στοιχείον τῆς εὐπυρίας κρίνεται κατ' ἐλευθέραν κρίσιν ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου.

β) Προκειμένου δὲ περὶ ἀγροτικῶν κτημάτων.

1) Κατέχει τούτο ἀποδεδειγμένως πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1967.

2) Καλλιεργεῖ αὐτοπροσώπως τούτο συστηματικῶς καὶ ἀνελλιπῶς ἀπὸ τῆς ὡς ἄνω ἡμερομηνίας.

3) Δὲν κέκτηται ἐν τῇ αὐτῇ περιοχῇ ἑτέραν κτηματικὴν περιουσίαν, δυναμένην νὰ καλύψῃ τὰς ἀνάγκας του.

2. Ἐξαιροῦνται τῆς τοιαύτης ἐξαγορᾶς α) τὰ ἀναγκαιοῦντα εἰς τὸ Δημόσιον, πρὸς ἐξυπηρέτησιν κρατικῶν σκοπῶν ἢ γενικωτέρων τουριστικῶν ἀγκυρῶν ἀκίνητα, β) τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν διαχείρισιν ἄλλων Ὑπουργείων καὶ γ) τὰ ἀκίνητα τῆς Ἀνταλλαξίμου Μουσουλμανικῆς Περιουσίας.

3. Ἡ ὡς ἄνω ἐξαγορὰ, δὲν δύναται νὰ ἀναφέρῃται προκειμένου περὶ ἀστικῶν ἀκινήτων εἰς ἔκτασιν μεγαλύτεραν τοῦ ἐνὸς ἀγρίου οἰκοπέδου, προκειμένου δὲ περὶ τῶν ἀγροτικῶν κτημάτων εἰς ἔκτασιν μεγαλύτεραν τῶν 10 καλλιεργησίμων στρεμμάτων.

4. Ἡ ἐξαγορὰ αὕτη δύναται νὰ ἐγκριθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἢ τοῦ οἰκείου Νομάρχου, διὰ τὰ ἐκτὸς τῆς περιφερείας τῆς Διοικήσεως Πρωτεύουσας κείμενα κτήματα, ἀποφαινομένου μετὰ ἐγγράφον εἰσήτησιν τοῦ οἰκείου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου.

Ἡ ἐκποίησις ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ καταβολῇ ἐκ μέρους τοῦ δικαιούχου τῆς τρεχούσης ἀγοραίας ἀξίας, προσδιοριζομένης ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαρτιζομένης ὑπὸ τοῦ οἰκείου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ἐνὸς διοικητικοῦ ὑπαλλήλου τῆς Νομαρχίας ἐπὶ βαθμῶ τοὐλάχιστον β' καὶ τοῦ Προϊσταμένου τῆς οἰκείας Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας προκειμένου περὶ ἀστικῶν ἀκινήτων ἢ τοῦ ἀρμοδίου Γεωπόνου τοῦ Δημοσίου ἢ τοῦ ἀρμοδίου Ἀγρονόμου, προκειμένου περὶ ἀγροτικῶν κτημάτων.

Τὸ τίμημα ἐξαγορᾶς δύναται νὰ καταβληθῇ εἰς ὀκτῶ (8) κατ' ἀνώτατον ὅριον ἴσας ἐξαμηνιαίας δόσεις ἐντόκως πρὸς 7 ο/ο.

5. Ἐν περιπτώσει μὴ ἐμπροθέσμου ὡς ἀνωτέρω ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως πρὸς ἐξαγορὰν ἢ μὴ ὑποβολῆς ἐκ μέρους τοῦ ὑποβαλόντος ἐμπροθέσμως αἰτήσιν τῶν ἀπαιτουμένων δικαιολογητικῶν πρὸς ἀποδείξιν τοῦ δικαιώματός του ἐντὸς τῆς τασσόμενης αὐτῷ προθεσμίας ἢ μὴ ἐγκρίσεως τῆς ἐκποιήσεως τοῦ ἀκινήτου, πᾶς κατέχων ἀκίνητον τοῦ Δημοσίου, θεωρεῖται ἀυθαίρετος καὶ κακῆς πίστεως κάτοχος αὐτοῦ καὶ ἀποβάλλεται διοικητικῶς, ἐφαρμοζομένων περαιτέρω τῶν λοιπῶν διατάξεων τοῦ παρόντος.

Διοικητικὴ ἀποβολὴ ὡσαύτως διατάσσεται κατὰ παντὸς κατόχου δημοσίου κτήματος, μὴ ἐμπίπτοντος εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

6. Ἀπαγορεύεται ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ ἐκποίησις Δημοσίων κτημάτων, καταληφθέντων ἢ καταλαμβανομένων παρὰ τρίτων ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1967 καὶ ἐφεξῆς, πρὸς τοὺς νεομομένους ἢ τοὺς κατέχοντας ταῦτα. Ὁμοία ἀπαγόρευσις ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς νεομομένους ἢ κατέχοντας πρὸ τῆς ὡς ἄνω χρονολογίας δημοσίων κτημάτων, ἐφ' ὅσον οὗτοι δὲν ὑπέβαλον αἰτήσεις ἐξαγορᾶς ἐντὸς τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου προθεσμίας.

Ἄρθρον 5.

1. Ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ Β.Δ. τῆς 28 Ἰουνίου 1955 (περὶ ἐξαίρεσεως ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. 3200) 1955 ἀρμοδιότητος τῶν νομαρχῶν, ἀντικειμένων τινῶν ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν» θεσπιζομένη ὑπ' ἀριθ. 29 ἐξαίρεσις, ἀφορῶσα εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν καὶ διαχείρισιν, παραλιακῶν χώρων καὶ νησιῶν καταργεῖται.

Προκειμένου ὅμως περὶ παραχωρήσεως τῆς χρήσεως χώρων τοῦ αἰγιαλοῦ καὶ τῆς παραλίας, ἐνθα θέλουσιν ἐκτελεσθῆ ἔργα οὐσιώδους δαπάνης, ἐξυπηρετοῦντα τὸν τουρισμὸν ἢ τὸν ἀθλητισμὸν ἢ τὴν ἐν γένει ἀνάπτυξιν τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, ἢ σχετικῆ ἀπόφασις τοῦ ἀρμοδίου Νομάρχου τελεῖ ὑπὸ τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

2. Αἱ παράγραφοι 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Α.Ν. 1540) 1938 ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως:

«1. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ ἀπὸ 7) 12 Μαΐου 1923 Νομοθετικοῦ Διατάγματος (περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου 2085 κλπ.) Ἐπιτροπή, ἀποκαλουμένη ἐφεξῆς «Ἐπιτροπὴ καθορισμοῦ τῶν ὁρίων τοῦ αἰγιαλοῦ», ἀποτελεῖται, προκειμένου μὲν περὶ τῶν περιφερειῶν τῶν Νομῶν Ἀττικῆς καὶ Πελοποννήσου, ἐκ: α) τοῦ προϊσταμένου τῆς Ὑδρογραφικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Ναυτικοῦ, ὡς Προέδρου, β) τοῦ ἀρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ γ) τοῦ ἀρμοδίου Νομομηχανικοῦ, ὡς μελῶν, ἢ τῶν νομίμων ἀναπληρωτῶν αὐτῶν, προκειμένου δὲ περὶ τῶν περιφερειῶν τῶν λοιπῶν Νομῶν ἐκ: α) τοῦ ἀρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ὡς Προέδρου, β) τοῦ ἀρμοδίου Λιμενάρχου καὶ γ) τοῦ ἀρμοδίου

Νομομηχανικού ως μελών. ή των νομίμων αναπληρωτών αυτών.

2. Είς τὰ μέλη της κατά την άμέσως προηγούμενη παράγραφον του παρόντος άρθρου Έπιτροπής καταβάλλονται, συντηρούσης περιπτώσεως, μόνον κατά τὰς κειμέναις διατάξεις όδοιπορικά έξοδα και ή έκτος έξρας ήμερησία άποζημιώσεις».

3. Η δευτέρα περίοδος του τρίτου εδαφίου της παραγράφου 2 του άρθρου 2 του Α.Ν. 1219)1938 αντικαθίσταται ως ακόλουθως:

«Προκειμένου περί των περιφερειών τώως Διοικήσεως Πρωτεύουσας και του Νομού Θεσσαλονίκης της Έπιτροπής μετέχει ο άρμόδιος Οικονομικός Έφορος Δημοσίων Κτημάτων».

4. Η παράγραφος 2 του άρθρου 2 του Α.Ν. 1925)1951 αντικαθίσταται ως ακόλουθως:

«2. Έφεξής αι άνακοπαι κατά πρωτοκόλλων του άρθρου 5 του Νόμου 5895 του έτους 1933 κοινοποιούνται, επί ποινη άκυρότητας, προς τον άρμόδιον Οικονομικόν Έφορον παρά του όποιου έξαιρετικώς εις την περίπτωση ταύτην εκπροσωπείται το Δημόσιον, μη άπαιτουμένης κοινοποιήσεως προς τον Έπουργόν των Οικονομικών».

Άρθρον 6.

Άπό της ισχύος του παρόντος, προκειμένης της έκποιήσεως άκινήτων εν γένει, τόσον ο πωλητής όσον και ο άγοραστής ύποχρεούνται, όπως δηλώσωσιν εις τον άναλαβόντα την σύνταξιν του Συμβολαίου συμβολαιογράφου, εάν το έκποιούμενον άκίνητον κείται ή ού εις άκτίνα 500 μέτρων από της άκτής.

Είς ήν περίπτωσην το έκποιούμενον κείται εντός της άκτίνας ταύτης δέον να προσάγηται εκ μέρους του πωλητού θεβαίωσις του κατά τόπον άρμόδιου Οίκου. Έφθρου και άνυπαρξίας δικαιωμάτων του Δημοσίου επί του έκποιουμένου άκινήτου.

Τά άνευ της τοιαύτης θεβαίωσεως καταρτιζόμενα συμβόλαια ως και τὰ μη μνημονεύοντα την κατά τὰ άνω όριζομένην δήλωσιν του άγοραστου και πωλητου, τυγχάνουσιν άπολύτως άκυρα και ούδεν έπάγονται έννομον άποτέλεσμα.

Η αυτη άκυρότης έπέρχεται και επί αναληθους δηλώσεως των συμβαλλομένων.

Άρθρον 7.

1. Είς τους κατά την έναρξιν της ισχύος του παρόντος νόμου νομείς ή κατόχους άστικών και άγροτικών κτημάτων, κειμένων εντός της περιουχης του κτήματος «Άμύνταιον» (τσιφλικίου, Σόροβιτς), και κατακεχωρισμένων εις το βιβλίον καταγραφής Δημοσίων Κτημάτων περιφερείας Οικονομικής Έφορίας Άμυνταίου, έξ ών τὰ άστικά έχουνσιν άποτυπωθή εις το ύπό κλίμακα 1:1000 ύπ' άριθ. 3972 και ήμερομηνίαν 23 Ιανουαρίου 1963, διάγραμμα του Έπουργείου Δημ. Έργων, αναγνωρίζεται δικαίωμα συγκυριότητας επί των 48)100 έξ άδιαιρέτου των ύπό την νομήν ή κατοχήν εκάστου τούτων εύρισκόμενων ως άνω κτημάτων, του δικαιώματος της κυριότητας του Δημοσίου περιουριζόμενου εις το ύπόλοιπον εκ 52)100 ποσοτόν έξ άδιαιρέτου επί των κτημάτων τούτων.

Αναγνώρισις του κατά τ' άνωτέρω δικαιώματος δέν χωρεί, προκειμένου περί προσώπων άποστερηθέντων της περιουσίας των, δυνάμει δικαστικής άποφάσεως ή έξ άλλης νομίμου αιτίας.

2. Νομείς ή κάτοχοι δικαιούμενοι των κατά το παρόν παρεχόμενων δικαιωμάτων είναι οι έξής:

α) Οι ύπερ ών εγένετο, κατά την 1 Φεβρουαρίου 1911, ύπό Έπιτροπής, ενεργούσης διά λογαρισμόν και διά χρημάτων των τότε κατοίκων Άμυνταίου ή άγορά διά προσωρινού τίτλου του όμωνύμου κτήματος, εν ζωή εύρισκόμενοι, άλλως οι καθολικοί διάδοχοι αυτών.

β) Πās τρίτος, φυσικόν ή νομικόν πρόσωπον, προς όν οι άνωτέρω έχουνσιν τυχόν μεταβιβάσει τὰ επί των κτημάτων τούτων δικαιώματά των, αίτία πωλήσεως άνταλλαγής, δωρεάς. προικος ή άλλη όμοια κατ' άποτέλεσμα.

Δικαίωμα συγκυριότητας δέν αναγνωρίζεται εις τους συνδεομένους μετά των κατά τὰ άνω δικαιούχων νομέων ή κατόχων διά μισθωτικής ή έτέρας ένοχικής σχέσεως και συνεπεία ταύτης έχοντας την φυσικήν επί των κτημάτων έξουσίαν.

γ) Τά κατά την έναρξιν της ισχύος του παρόντος εύρισκόμενα μὲν εν τη νομή ή κατοχή φυσικά ή νομικά πρόσωπα, μη δυνάμενα όμως να δικαιολογήσωσιν αυτην διά συμβατικού τίτλου, προσερχόμενου είτε εκ του Δημοσίου είτε εκ προσώπου αναγνωριζόμενου κατά τον παρόντα ως συγκυρίου κατά τὰ 48)100, και έφ' όσον δέν εκκοσμεί προσφυγή ενώπιον Δικαστηρίου τρίτου προσώπου, άμφισβητούτος την τοιαύτην νομήν ή κατοχήν.

Άρθρον 8.

1. Οι κατά το προηγούμενον άρθρον αναγνωριζόμενοι ως συγκυριοι κτημάτων εν του μείζονος κτήματος «Άμύνταιον» δικαιούνται, όπως, εντός ανατρεπτικής προθεσμίας ενός έτους από της ισχύος του παρόντος, αίτήσωσιν την έξαγοράν του εις το Δημόσιον άνήκοντος μεριδίου επί των ύφ' εκάστου τούτων κατεχομένων κτημάτων.

Διά την τοιαύτην έξαγοράν καταβάλλεται ως τίμημα, προκειμένου περί άστικών κτημάτων, ποσόν ίσον προς το 1)3 της κατά τον χρόνον της έκποιήσεως τρεχούσης αξίας αυτών μόνον ως οικόπεδων, προκειμένου δε περί άγροτικών, ποσόν ίσον προς το 1)5 της τρεχούσης αξίας μόνον του εδαφους, άνευ των επ' αυτου ύφισταμένων φυτειών και θελιώσεων εν γένει. Το τίμημα τούτο καταβάλλεται άτόκως εις έτησίαις δόσεις μέχρις έξ δια τὰ άστικά κτήματα και μέχρι δέκα δια τὰ άγροτικά τοιαυτα

Αί ύποβαλλόμεναι αίτήσεις έξαγοράς, δέον να συνοδεύωνται ύπό παντός άποδεικτικού των δικαιωμάτων των άνωτέρω στοιχείων.

2. Αί κατά τὰς διατάξεις του παρόντος ύποβαλλόμεναι αίτήσεις έξαγοράς, δέον άπαραιτήτως να συνοδεύωνται ώσαύτως ύπό άδειών της κατά το άρθρον 2 του Α. Ν. 1366)1938 Έπιτροπής.

3. Η κατά τὰ άνωτέρω έκποιήσις ενεργείται δι' άποφάσεως του Νομάρχου Φλωρινης, κατόπιν συμφώνου γνώμης της παρά τη Νομαρχία ύφισταμένης Έπιτροπής Δημοσίων Κτημάτων. Βάσει της άποφάσεως ταύτης, ή παρά τω Έπουργείω Οικονομικών Διεύθυνσις Δημοσίων Κτημάτων εκδίδει το οικειον πωλητήριο, το όποιον άποτελεί τίτλον κυριότητας, δεκτικόν μεταγραφής μερίμνη του άγοραστου.

4. Οι ύπερ ών ήθελε χωρήσει έκποιήσις κατά τὰ άνωτέρω του μεριδίου του Δημοσίου, απαλλάσσονται της καταβολής μισθωμάτων ή άποζημιώσεως, διά την μέχρι της εκδόσεως του πωλητηρίου χρῆσιν τούτου. Τυχόν όμως καταβληθέντα ποσά ως μισθώματα ή άποζημιώσεις, δέν επιστρέφονται.

Άρθρον 9.

1. Η διαπίστωσις της συνδρομής των κατά τον παρόντα νόμον άπαιτουμένων προϋποθέσεων, διά την έξαγοράν του εκ 52)100 μεριδίου του Δημοσίου επί των περι ών πρόκειται κτημάτων, ανατίθεται εις Έπιτροπήν εκ: α) του Οικονομικού Έφθρου Άμυνταίου και β) ενός δημοσίου μηχανικού δια τὰ άστικά κτήματα ή ενός γεωπόνου του Δημοσίου δια τὰ άγροτικά, όριζομένων δι' άποφάσεως του Νομάρχου Φλωρινης και γ) του Είρηνοδίκου ως Προέδρου.

2. Είς ήν περίπτωσην έγείρονται δικαστικά άμφισβητήσεις παρά τρίτων, ως προς την προβαλλομένην ύπό τινος άσκησιν νομής ή κατοχής επί κτήματος, ούτινος ζητείται ή έξαγορά, ή Έπιτροπή δέν έπιλαμβάνεται της περαιτέρω εξετάσεως, πρό της εκδόσεως δικαστικής άποφάσεως, έπιλυούσης τελειδίως την διαφοράν.

3. Η κατά τ' άνωτέρω Έπιτροπή προβαίνει συγχρόνως εις την εκτίμησιν της τρεχούσης αξίας των κτημάτων, ών ζητείται ή έξαγορά, συντάσσουσα πρωτόκολλον καταμετρήσεως και εκτίμησεως, το όποιον ύποβάλλεται εις τον Νομάρχην Φλωρινης μετά των συγκεντρωθέντων στοιχείων.

Άρθρον 10.

1. Δι' οικόπεδα, γήπεδα, αγρούς και βοσκοτόπους, εκ του κτήματος «Αμύνταιον», κατεχομένους, κατά την διαπίστωσιν του Οικονομικού Έμφόρου, υπό του Δήμου Αμυνταίου, αναγνωρίζεται υπέρ αυτού δικαίωμα συγκυριότητας επί ποσοστού 48)100 εξ άδιαιρέτου. Το εις το δημόσιον ανήκον υπόλοιπον εκ 52)100 δύναται να εκποιηθῆ, δι' απόφασεως του Υπουργού των Οικονομικῶν μετά σύμφωνον γνώμην τῆς Επιτροπῆς Δημοσίων Κτημάτων, εις τὸν Δήμον, τῇ αἰτήσῃ αὐτοῦ, ὑποβαλλομένη ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἡ τοιαύτη ἐκποίησης χωρεῖ ἐπὶ τιμήματι, καθοριζομένη ἐκάστοτε παρὰ τοῦ Υπουργικοῦ Συμβουλίου.

Οἱ κοινόχρηστοι χώροι ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ κτήματος «Αμύνταιον» (ὁδοί, πλατεῖαι, πάρκα, χώροι πρασίνου κλπ.), λογιζόμενα ὡς ἀνήκοντα τῷ Δήμῳ Αμυνταίου, περιέρχονται δυνάμει τοῦ παρόντος, αὐτοδικαίως, ὀριστικῶς καὶ ἐξ ὁλοκλήρου εις τὴν ἰδιοκτησίαν αὐτοῦ, ἀνευ ἐτέρας διατυπώσεως.

2. Αἱ διατάξεις τῶν άρθρων 7, 8, 9 καὶ 10 τοῦ παρόντος νόμου δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν προκειμένου περὶ ἀκινήτων, τὰ ὅποια χρησιμοποιοῦνται ἢ προορίζονται διὰ κρατικᾶς ἀνάγκας, τῆς κυριότητος ἐπὶ τούτων παραμενούσης ἐξ ὁλοκλήρου εις τὸ Δημόσιον.

Άρθρον 11.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εις τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἰανουαρίου 1968

Ἐν Ὄνομαι τοῦ Βασιλέως

**Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩ·Ι·ΤΑΚΗΣ**

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΣΤ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Ν. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΙΩΑΝ. ΡΟΔΙΝΟΣ-ΟΡΛΑΝΔΟΣ, ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΥΠΡΑΙΟΣ, ΠΑΥΛ. ΤΟΤΟΜΗΣ, ΑΛΕΞ. ΜΑΤΘΑΙΟΥ, ΕΤΣΤΑΘ. ΠΟΥΛΑΝΤΖΑΣ, ΑΘ. Ν. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ, ΙΟΥΛ. Μ. ΕΤΛΑΜΠΙΟΣ, ΣΠ. ΛΙΖΑΡΔΟΣ, Γ. ΓΕΩΡΓΑΚΕΛΟΣ, ΜΙΧ. ΣΙΔΕΡΑΤΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ἰανουαρίου 1968

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Κ. ΚΑΛΑΜΠΟΚΙΑΣ